

2016-02 Ten onrechte claimen van vermelding als auteur - gegrond

Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University

in de zaak van

[...] klager

tegen

[...] beklaagde

1. Klacht

- 1.1 Op [datum] 2015 heeft [naam] (hierna te noemen: klager) per email een klacht, gedateerd [datum], ingediend tegen [naam] (hierna te noemen: beklaagde)
- 1.2 Klager was van [datum] tot [datum] promovendus bij het [naam departement]. Beklaagde is [...] van het [naam departement] en hoofdpromotor van klager.
- 1.3 Klager is van mening dat beklaagde de wetenschappelijke integriteit heeft geschonden tijdens zijn tijd als promovendus bij het [naam departement] doordat hij ten onrechte claimt dat hij als medeauteur dient te worden aangemerkt van twee papers (hierna ook te noemen: de papers) waarvan klager eerste auteur is. Het eerste paper was ten tijde van het indienen van de klacht in de tweede revisieronde voor [tijdschrift 1]. Het tweede paper was 'under review' bij het [tijdschrift 2]

Beklaagde hanteert volgens klager in het [naam departement] de regel dat de PhD student verplicht is om de namen van alle begeleiders op het paper te zetten. Vervolgens is het aan de begeleiders om hun naam eraf te halen als zij vinden dat hun bijdrage niet voldoende is. Elke betrokken promotor (of co-promotor) is dus medeauteur tenzij hij ervoor kiest om niet als auteur te worden genoemd. Dat is niet aan de PhD-student, aldus klager.

De praktijk heeft volgens klager uitgewezen dat hij er niet op kan vertrouwen dat beklaagde zijn naam eraf haalt als deze daar niet hoort te staan. De regel komt er volgens klager dus op neer dat het enkel 'begeleiden' van een project als voldoende wordt gezien om medeauteur te zijn, terwijl de promotor om in aanmerking te komen voor medeauteurschap een zodanige bijdrage dient leveren dat hij/zij ook intellectuele eigendomsrechten op het werk heeft, aldus klager. Klager verwijst tevens naar de 'Regeling Wetenschappelijk Integriteit Tilburg University' waarin staat dat een onderzoeker zich slechts mag laten noemen als medeauteur van een publicatie wanneer hij daaraan een aanwijsbare bijdrage heeft geleverd in de vorm van ingebrachte ideeën en expertise, uitgevoerd onderzoek, of theorievorming.

Beklaagde heeft volgens klager naar elke standaard die hij kent niet voldoende bijgedragen aan de papers om auteurschap te kunnen claimen. Beklaagde heeft geen ideeën ingebracht, heeft niet bijgedragen aan onderzoeksdesign of dataverzameling, heeft geen

stukken uit de papers geschreven en zijn beknopte feedback was altijd gericht aan de andere auteurs om te verwerken. Ook heeft hij geen rol gespeeld in de twee zeer intensieve revisies voor het paper bij [tijdschrift 1].

De kwestie rondom het medeauteurschap heeft klager naar eigen zeggen meerdere keren ter sprake gebracht en getracht de situatie met de papers bespreekbaar te maken, maar dit leidde altijd tot grote conflicten. De gezagsverhouding tussen beklagde (als promotor en departementsvoorzitter) en klager (als promovendus) maakte het klager moeilijk om integer met deze kwestie om te gaan. Klager voelde zich uiteindelijk genoodzaakt om beklagde als medeauteur te noemen.

2. Nadere vragen en reactie beklagde

- 2.1 Op [datum] heeft de Commissie Wetenschappelijke Integriteit (hierna te noemen: CWI) de ontvangst van de klacht bevestigd aan klager en heeft klager laten weten dat de CWI binnen drie weken oordeelt over de ontvankelijkheid van de klacht. Daarbij heeft de CWI klager een exemplaar toegestuurd van de Regeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University.
- 2.2 Op [datum] heeft de CWI klager laten weten dat de behandeling van de klacht is vertraagd door bijzondere omstandigheden.
- 2.3 Op [datum] heeft de CWI geconcludeerd dat de klacht ontvankelijk is. Klager en beklagde zijn daarvan per e-mail op de hoogte gesteld. In die e-mail heeft de CWI zowel klager als beklagde de volgende aanvullende vragen gesteld:
 1. Wat is tussen klager en beklagde vooraf afgesproken met betrekking tot het auteurschap bij aanvang van het promotietraject cq bij aanvang van het schrijven van de papers? Zou de promotor ook als auteur worden vermeld? Is hier iets over op schrift gesteld?
 2. Wat is het algemeen beleid van de Faculteit ter zake?
 3. Bestaan er bij de twee genoemde tijdschriften bepaalde richtlijnen met betrekking tot de vraag wanneer iemand als auteur bij een artikel wordt vermeld? Kunt u deze richtlijn(en) overleggen?
 4. Kunt u de CWI informeren in welke fase van de promotie klager zich bevindt?
- 2.4 Op [datum] is beklagde in aanvulling op de e-mail van [datum] in de gelegenheid gesteld om in algemene zin te reageren op de klacht van [datum].
- 2.5 Op [datum] heeft klager de vragen van de CWI beantwoord. Zakelijk weergegeven luiden de antwoorden als volgt.
 1. Klager geeft aan dat er bij aanvang van het promotietraject geen regels zijn gecommuniceerd, maar dat beklagde hem bij een voorval in het eerste jaar wees op zijn regels in promotietrajecten, namelijk dat PhD-studenten de namen van alle (co-)promotors op de papers dienen te zetten.
 2. Van algemeen beleid binnen de Faculteit is klager niet op de hoogte.

3. Klager geeft aan niet op de hoogte te zijn van richtlijnen over auteurschap van [tijdschrift 2]. Klager geeft aan dat het eerste paper is afgewezen bij [tijdschrift 1], maar dat hij het in plaats daarvan wil proberen te publiceren in [tijdschrift 3]. Voor deze twee tijdschriften zijn relevant de [richtlijn 1], waarvoor klager de CWI naar de website verwijst resp. de [richtlijn 2] die klager in zijn geheel heeft bijgevoegd.
 4. Klager geeft aan dat zijn proefschrift bij de promotiecommissie was ten tijde van het indienen van de klacht, dat zijn proefschrift inmiddels is goedgekeurd en dat de verdediging [datum] plaatsvindt. Klager merkt op dat hij het betreurt dat zijn naam aan beklagde bekend is gemaakt vóór [datum]. Hij vreest dat dit zijn kansen op een cum laude verkleint.
- 2.6 Beklaagde heeft de CWI verzocht om uitstel voor zijn reactie tot de [datum]. Nadat de CWI bij klager is nagegaan dat hij geen bezwaar had tegen het verlenen van uitstel, heeft de CWI op [datum] uitstel verleend aan beklagde tot uiterlijk [datum].
- 2.7 Op [datum] heeft beklagde in algemene zin gereageerd op de klacht. Samengevat luidt zijn reactie als volgt.

Beklaagde is van mening dat 'de afspraak' die wordt geformuleerd in de klacht niet correct is weergegeven. Voor de goede afspraak verwijst beklagde naar het R&O verslag van [datum].

Het doel van de afspraken is volgens beklagde meerledig: het aanmoedigen van open overleg, het zorgen voor een helder onderscheid tussen de rollen van promovendi en begeleiders. Begeleiders hoeven niet bang te zijn om hun beste ideeën weg te geven zonder vervolgens uitgenodigd te worden als co-auteur. Daarnaast kunnen promotoren een kritische afstand houden tijdens de promotieperiode, terwijl ze daarna in staat worden gesteld om hechter en intensiever te kunnen samenwerken als co-auteurs. Klager verliest dit onderscheid in rollen en verantwoordelijkheden uit het oog, aldus beklagde.

Beklaagde geeft aan dat dergelijke afspraken tussen promovendi en begeleiders ook op andere universiteiten [naam universiteiten] werden gehanteerd waar beklagde werkzaam was en aldaar nimmer tot problemen hebben geleid.

Beklaagde ontkent dat er veel conflicten zijn geweest gedurende de promotieperiode van klager. Er waren slechts twee conflicten. Het eerste conflict is omschreven in het R&O-verslag van [datum]. Het tweede conflict is beschreven in de klacht van [datum]. Beklaagde geeft aan bij het tweede conflict onprofessioneel te hebben gehandeld, hetgeen hij betreurt. Na beide conflicten zijn er afspraken gemaakt. De afspraken stelde beklagde gerust dat het project tot een goed einde zou worden gebracht. Beklaagde geeft aan in beide conflicten de intentie te hebben gehad om zaken bespreekbaar te maken. In de maanden die volgden is er volgens beklagde uitstekend samengewerkt in het onderzoek van klager.

Beklaagde geeft aan dat hij de werkafspraken nooit strikt toepaste. Klager heeft [aantal] artikelen gepubliceerd waar beklagde geen co-auteur van is. Van de [aantal] papers heeft hij er [aantal] 'gereviewd', maar is hij zonder verwittiging buiten de publicatie gelaten. Beklaagde verwijt klager dat hij, in strijd met de afspraken, zijn begeleiders nooit expliciet

heeft uitgenodigd om mee te doen aan de artikelen. Hij leverde altijd complete versies aan, altijd kort voor, tijdens of net na vakantieperiodes, terwijl hij werkte aan revisies. Deze werkwijze van klager heeft bij beklaagde een reactieve benadering tot gevolg had, van late betrokkenheid en pas kunnen meewerken/meedenken aan artikelen die al in een vergevorderd stadium waren.

Beklaagde ontkent tot slot dat hij nooit een aanwijsbare bijdrage heeft geleverd in de vorm van ingebrachte ideeën en expertise, uitgevoerd onderzoek of theorievorming. In zijn reviews deelt hij ervaringen en geeft hij diverse suggesties op onderdelen van de artikelen. Daarbij legt hij meer de nadruk op theorievorming dan op methoden, omdat de andere begeleiders daarin meer thuis zijn dan hijzelf. Bij de onderzoeksopzet is hij naar eigen zeggen nooit betrokken door klager. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft beklaagde de CWI drie becommentarieerde versies toegestuurd van het paper dat was ingediend bij [tijdschrift 1], evenals een becommentarieerde versie van het paper voor [tijdschrift 2], alsmede een e-mail van de medepromotor die een positief signaal geeft over zijn bijdrage aan het paper.

2.8 Op [datum] heeft beklaagde eveneens gereageerd op de vier vragen van de CWI.

1. Beklaagde verwijst voor de afspraken naar het R&O verslag van [datum]. Volgens beklaagde is er sprake van 'joint property'. Klager dient alle begeleiders te vragen of ze mee willen doen. De namen van de begeleiders moeten op de stukken worden gezet. Het is vervolgens aan begeleiders om te beslissen of ze auteur zijn of niet. Beklaagde geeft aan dat het uiteraard wel zo is dat als een begeleider meedoet, hij ook moet bijdragen.
2. Er is geen algemeen beleid van de Faculteit.
3. Op de websites van beide Journals wordt volgens beklaagde verwezen naar [richtlijn 1]. Bij [naam uitgever], de uitgever van [tijdschrift 2], is er een regel [naam regel] '[inhoud regel]'. In [richtlijn 1] wordt iets vergelijkbaars gesteld, aldus beklaagde. Zie hierna onder 3.4.
4. Klager heeft zijn proefschrift succesvol verdedigd op [datum].

2.9 Op [datum] heeft de Commissie klager en beklaagde in de gelegenheid gesteld om te reageren op elkaars schrijven van [datum] resp. [datum].

2.10 Op [datum] heeft klager gereageerd op de reactie van beklaagde van [datum].

Allereerst merkt klager op geen verschil te zien tussen de afspraken, zoals beklaagde die formuleert en zoals hij die zelf formuleerde in de klacht. Beide komen er namelijk op neer dat de begeleiders in principe medeauteur zijn én de macht volledig bij de begeleiders ligt, en niet bij de PhD-student. Klager vindt het voorts vreemd dat de afspraken zijn gemaakt ter bescherming van de belangen van de begeleiders gezien de welbekende problemen in de wetenschappelijke wereld wat betreft de machtsverhouding tussen PhD-student en promotor.

Met betrekking tot de conflicten geeft klager aan daarbij een andere beleving te hebben dan beklaagde. De twee grote conflicten kwamen naar zijn zeggen niet uit de lucht vallen. Spanningen worden immers sterker ervaren door een promovendus dan door een

begeleider. Het enkele feit dat hij de weg van de minste weerstand heeft gekozen, wil niet zeggen dat de werkrelatie hersteld was.

De [aantal] artikelen waarnaar beklaagde verwijst, zijn geen stukken die voortkwamen uit zijn PhD of die ontworpen waren ten behoeve van zijn PhD. Beklaagde had met die artikelen derhalve niets te maken, aldus klager. Wel was beklaagde aanvankelijk betrokken bij een hoofdstuk uit zijn proefschrift. Echter heeft klager hem niet zonder verdere verwittiging buiten de publicatie gelaten. Beklaagde had hem geïnformeerd niet als medeauteur te willen worden opgenomen, omdat hij daaraan niet voldoende had bijgedragen.

Tot slot geeft klager over de door beklaagde becommentarieerde versies op de twee artikelen aan dat het enkel becommentariëren niet voldoende is voor het claimen van medeauteurschap. Beklaagde gaat volgens hem nauwelijks in op de vraag of hij terecht dan wel onterecht als medeauteur is opgenomen. Klager volhardt in zijn standpunt dat beklaagde een onvoldoende bijdrage heeft geleverd aan beide artikelen. Klager verwijst daartoe naar de door hem eerder genoemde richtlijnen van de betreffende Journals. Tevens verwijst hij naar de [richtlijn 3] van [commissie van de faculteit].

2.11 Beklaagde heeft op [datum] gereageerd op het schrijven van klager van [datum].

Beklaagde meent allereerst dat klager niet te goeder trouw handelt als bedoeld in artikel 6 van de Regeling Wetenschappelijk Integriteit, omdat hij ontkent dat de afspraken over het medeauteurschap op schrift zijn gesteld. De afspraken zijn immers vastgelegd in het R&O verslag. Daarmee tast hij opzettelijk de integriteit van beklaagde aan.

Beklaagde geeft verder aan dat de richtlijnen bij zowel [tijdschrift 1] als [tijdschrift 2] afkomstig zijn van de [organisatie 1]. Beklaagde vindt het opmerkelijk dat klager [richtlijn 2] aanhaalt, omdat zijn klacht op dat tijdschrift geen betrekking heeft.

Geen van de aangehaalde richtlijnen gaan volgens beklaagde in op de verschillende rollen van promotor en promovendus, terwijl dat volgens hem erg relevant is. Beklaagde verwijst naar artikel 17 van het Promotiereglement, waarin is aangegeven dat het proefschrift bestaat uit hetzij een wetenschappelijke verhandeling in boekvorm hetzij een bundeling van verhandelingen van de hand van de promovendus of die onder zijn aanwijsbaar en dominant co-auteurschap tot stand zijn gekomen. Dit levert volgens beklaagde een spanningsveld op bij artikelen die onderdeel uitmaken van het proefschrift en die tevens worden ingediend bij tijdschriften. Hieruit vloeit immers voort dat de promotor pas na goedkeuring van het manuscript echt als volwaardig co-auteur aan de slag kan gaan, omdat het onderscheid van rollen pas dan vervalt, terwijl de promotor tot na de goedkeuring van het proefschrift terughoudendheid dient te betrachten.

Beklaagde streeft met zijn manier van werken enerzijds naar een integere rol als promotor die zorgt dat het proefschrift het werk is van de promovendus en niet van hem zelf en anderzijds naar het leveren van een inhoudelijke bruikbare bijdrage aan door de promovendus geschreven teksten die door de promovendus in de artikelen kunnen worden verwerkt. Beklaagde geeft aan dat klager zich schuldig maakt aan het opzettelijk niet erkennen van zijn bijdragen (type 4 van wetenschappelijk wangedrag, p. 7 Regeling

Wetenschappelijke Integriteit.)

Tot slot geeft beklaagde aan dat met de opmerking van klager ‘dat hij reden heeft om te veronderstellen dat dit zijn kansen op een cum laude aanzienlijk verkleint’, hij hem in feite beschuldigt van vooringenomenheid in de promotiecommissie, zonder concrete, feitelijke aanwijzingen daarvoor te verschaffen. Bovendien lijkt het erop dat hij weet dat iemand een cum laude heeft aangevraagd, hetgeen opmerkelijk is, omdat de procedure rond het aanvragen en het in behandeling nemen van een cum laude geheim is. Beklaagde geeft aan dat hij ernstig in verlegenheid is gebracht doordat klager hem heeft verzocht een cum laude aan te vragen, door het cum laude verzoek van de co-promotor en zijn verdachtmakingen in zijn klacht. Ook hier heeft beklaagde het idee dat klager niet te goeder trouw handelt als bedoeld in artikel 8 van de Regeling Wetenschappelijke Integriteit door het bewust bezoedelen van zijn reputatie en eer.

Beklaagde verzoekt de CWI derhalve of hij, in verband met de vertrouwelijkheid van het cum laude, in afwezigheid van klager kan worden gehoord.

- 2.12 Op [datum] heeft de CWI beklaagde laten weten niet aan zijn verzoek voor een vertrouwelijk gesprek met de CWI te kunnen voldoen, omdat het beginsel van hoor- en wederhoor vereist dat de CWI alleen maar mag oordelen op basis van gegevens die aan beide partijen bekend zijn en waarover beide partijen zich hebben kunnen uitlaten.
- 2.13 Op [datum] zijn partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op [datum]. Daarbij zijn de laatst ingediende stukken van partijen over en weer toegestuurd. Partijen hebben ter zitting vragen van de CWI beantwoord en zijn in de gelegenheid gesteld om hun standpunten nader uiteen te zetten.

3. Overwegingen Commissie

- 3.1 De CWI heeft tijdens de hoorzitting aangegeven de kwestie van het cum laude buiten beschouwing te laten, omdat deze bij de beoordeling van de onderhavige klacht over medeauteurschap niet relevant is.
- 3.2 Desgevraagd heeft klager tijdens de hoorzitting verklaard dat hij van de CWI en het College van Bestuur een uitspraak vraagt over zijn klacht dat beklaagde ten onrechte claimt als medeauteur te worden vermeld van de twee, in zijn klacht vermelde, papers.
- 3.3 Medewerkers en oud-medewerkers van Tilburg University zijn gebonden aan de Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit. Volgens Principe 1 van de Gedragscode zijn wetenschapsbeoefenaren eerlijk en openhartig over hun onderzoek en over de toepassingen ervan. Wetenschappelijke activiteiten geschieden met zorgvuldigheid. Prestatiedruk mag daaraan geen afbreuk doen. Dit principe houdt volgens 1.4 onder andere in dat auteursrecht wordt erkend en dat in het vakgebied gebruikelijke regels worden nageleefd.
- 3.4 De richtlijnen van [organisatie 1] zijn van toepassing op het [tijdschrift 1]. Zowel klager als beklaagde verwijzen ernaar. De [organisatie 1] hanteert de [richtlijn 4]. In sectie [nummer] van deze richtlijn zijn normen neergelegd voor het claimen van auteurschap:

[citaat uit richtlijn 4]

- 3.5 De door [tijdschrift 2] gehanteerde regel [naam regel] waarnaar beklagde ook verwijst (hierboven nr. 2.8, luidt: “[citaat regel].”
- 3.6 Klager verwijst ook nog naar de [richtlijn 2] van het [tijdschrift 3], omdat hij zijn eerste paper na afwijzing ervan door het [tijdschrift 1] daaraan heeft aangeboden (hierboven nr. 2.5 onder 3). Beklaagde gaat aan dit gegeven in zijn reactie, hierboven onder 2.11, 3^e alinea vermeld, voorbij, maar wat hiervan zij: de relevante [nummer paragraaf] van de [richtlijn 2] wijkt in essentie niet af van de hierboven onder 3.4 geciteerde normen van [richtlijn 4]. Wel is de code veel korter.
- 3.7 Uit de [organisatie 1]-richtlijn, de [tijdschrift 2]-regel en [richtlijn 2] volgt dat, toegepast op het onderhavige geval, beklagde alleen aanspraak kan maken op medeauteurschap van de twee papers indien hij daaraan een substantiële bijdrage heeft geleverd ten aanzien van het idee, de theorie, het design, de datacollectie, de analyse van de data of het schrijven van de papers. Anders geformuleerd: medeauteurschap vereist dat beklagde een relevante en substantiële intellectuele bijdrage heeft geleverd aan hetzij de idee en/of het conceptuele framework, hetzij de verzameling van data, hetzij de interpretatie en analyse van de data, hetzij het schrijven of de uiteindelijke redactie van de twee papers. De eisen zijn niet cumulatief. Substantieel wil zeggen: meer dan incidenteel en meer dan louter of overwegend uitvoerend wat anderen opdragen te doen. Een dienstbetrekking of hiërarchische verhouding, bijvoorbeeld van student en begeleider of van promovendus en promotor, is niet beslissend.
- 3.8 Met betrekking tot de argumenten die beklagde naar voren heeft gebracht over zijn gedwongen reactieve opstelling als gevolg van de werkwijze van klager (hierboven nr. 2.7, 6^e alinea), en over de rolverdeling tussen (co-)promotor en promovendus, met daarbij het spanningsveld dat ontstaat bij papers die, zoals de twee papers van klager, onderdeel uitmaken van het proefschrift en tevens worden ingediend als publicatie (hierboven nr. 2.11, 4^e en 5^e alinea), overweegt de commissie dat deze argumenten geen rol spelen bij de beoordeling van de vraag of beklagde al dan niet terecht als medeauteur is opgenomen bij beide publicaties. Deze argumenten kunnen weliswaar een verklaring zijn voor de reden waarom (slechts) in een bepaalde mate is bijdragen aan een publicatie, maar kunnen niet leiden tot een conclusie over de vraag of die bijdrage al dan niet substantieel is geweest.
- 3.9 Ook het beroep van beklagde op de afspraak tussen hem en beklagde (hierboven nr. 2.8 onder 1), werpt geen enkel gewicht in de schaal, hoe de afspraak ook precies moge luiden. De CWI is van mening dat geen enkele afspraak over erkenning van medeauteurschap bindend is, tenzij de afspraak inhoudelijk overeenkomt met de werkelijkheid, dit wil zeggen dat sprake is van een relevante en substantiële bijdrage van de medeauteur aan de publicatie. Irrelevant is of het een afspraak betreft vooraf, tijdens of na afronding van het onderzoek, tussen een promotor en (a.s.) promovendus, tussen junior en senior onderzoekers of tussen onderzoekers met vergelijkbare functies of ervaring, dan wel of sprake is van een beleidsregel van een vakgroep of departement: dergelijke afspraken en beleidsregels over erkenning van medeauteurschap hebben geen bindende werking, indien

de daadwerkelijk geleverde bijdrage aan de publicatie niet kan worden beschouwd als relevant en substantieel.

- 3.10 Beklaagde is, naar hij bij de hoorzitting gezegd heeft, bij het proefschrift van klager aangezocht als generalist. Het project was een open project. In het begin heeft beklagde naar eigen zeggen met klager van gedachten gewisseld over de invulling van het project. Samen hebben zij gewerkt aan een paper dat onderdeel van het proefschrift zou worden, maar dat helaas, zoals beiden constateren, niet is gelukt. Desgevraagd heeft beklagde tijdens de hoorzitting aangegeven dat van de ideeën van hun gedachtewisseling in de beginperiode van het PhD-traject weinig is terug te vinden in de andere papers en hoofdstukken van de dissertatie, derhalve ook niet in de twee papers waar de klacht betrekking op heeft. Beklaagde kan dan ook niet hierop zijn claim van medeauteurschap van de twee papers baseren.
- 3.11 Over zijn bijdrage aan het [tijdschrift 2]-paper heeft beklagde zelf aangegeven dat hij er pas in een heel laat stadium bij betrokken is, zelfs zo laat dat zijn commentaar niet meer verwerkt kon worden. Daarmee staat vast dat hij aan dit paper geen relevante en substantiële bijdrage heeft geleverd die een vermelding als medeauteur rechtvaardigt.
- 3.12 Op eerdere versies van het andere paper heeft hij drie keer commentaar geleverd. Het commentaar is via track changes (Microsoft Word) zichtbaar. De CWI heeft deze commentaren bestudeerd en geconstateerd dat een deel ervan louter of vooral tekstueel van aard en inhoud is en dat een ander deel inhoudelijke opmerkingen en aanwijzingen bevat aan de auteurs om de tekst te wijzigen. Het geheel levert naar de mening van de CWI echter niet een zodanig relevante en substantiële bijdrage aan het paper dat een medeauteurschap geïndiceerd is. Wel zou een dankbetuiging in een voetnoot voor het waardevolle commentaar op haar plaats zijn.

4. Conclusie.

De CWI komt tot de conclusie dat de klacht van klager terecht is en dat beklagde niet een zodanig relevante en substantiële bijdrage aan de beide papers heeft geleverd dat hij er aanspraak op kan maken dat hij als medeauteur wordt aangemerkt.

Advies van de CWI aan het college van bestuur

1. De klacht van klager gegrond verklaren.
2. Beklaagde gelasten binnen twee weken nadat het College van Bestuur definitief beslist heeft op de onderhavige klacht, aan alle auteurs van beide papers schriftelijk te berichten dat hij zich terugtrekt als medeauteur, met afschrift aan het College van Bestuur. Indien één van de (beide) papers wordt geaccepteerd door het tijdschrift waaraan het thans is aangeboden, is beklagde verplicht om op de daartoe bestemde wijze, waar nodig door tussenkomst van de corresponding author, aan de editor-in-chief van dat tijdschrift mede te delen dat hij zich terugtrekt als medeauteur. Hij hoeft deze mededeling niet te motiveren, tenzij het tijdschrift erom vraagt. Indien het paper aan een ander tijdschrift wordt aangeboden, hoeft de naam van beklagde als medeauteur niet meer te worden vermeld.
3. Als algemene regel uitspreken dat afspraken of beleidsregels over medeauteurschap tussen onderzoekers niet bindend zijn, tenzij de daadwerkelijk geleverde bijdrage van de medeauteur aan de publicatie relevant en substantieel is.

4. Het onder sub 3 vermelde onder de aandacht brengen van faculteiten en departementen.

Namens de CWI van Tilburg University,
Prof. em. mr. J.B.M. Vranken, voorzitter
Prof. em. dr. G.J.M. van Heck
Prof. em. dr. J.R. Magnus

Prof. dr. J. Vranken
Voorzitter